

STATUTY SODALICYI

POD WEZWANIEM

NARODZENIA NAJŚW.
PANNY MARYI

W TARNOWIE

TARNÓW. NAKŁADEM SODALICYI
DRUK ZYGMUNTA JELENIA 1910 R.

STATUTY SODALICYI

POD WEZWANIEM

NARODZENIA NAJŚW.
PANNY MARYI

W TARNOWIE

TARNÓW. NAKŁADEM SODALICYI
DRUK ZYGMUNTA JELENIA 1910 R.

27-784(062)

5W-5707

D/225/2019

Kongregacya nasza jest jedną z filii od trzech przeszło wieków istniejącego i potężnie rozgałęzionego Stowarzyszenia Kongregacyi Maryańskich. Kanonicznie złączona z rzymską Kongregacyą główną, zwaną „*Prima primaria*“ uczestniczy w nađanych teŹe przez PapieŹy odpustach i uznaje jej ustawy powszechne za obowiązujące, korzysta jednakŹe z prawa zastosowania tychŹe ustaw do miejscowych potrzeb i okolicznoŹci.

Kongregacya Maryańska jest to instytucya religijna i społeczna zarazem; religijna, bo od władzy duchownej postanowiona i do pewnych praktyk religijnych obowiązująca; społe-

czna, bo celem jej nietylko udoskonalenie moralne osobiste, ale rozciągnięcie wpływu w kierunku katolickim na jak najszerze koła. Jest to korporacya ze swoim statutem, swym rządem, ze swoim jasno określonym zadaniem i obowiązkami.

Celem Kongregacyi Maryańskiej jest wytwarzanie ludzi głębokich przekonań religijnych, dla których wiara, nabożeństwo, praktyki religijne są treścią życia, źródłem czynu i poświęcenia, a nietylko formą.

Aby dojść do tego celu trzeba przy pomocy Matki Boskiej pracować:

- a) nad samym sobą przez jak najdoskonalsze wyrobienie się w każdym kierunku.
- b) nad społeczeństwem przez dodatnie oddziaływanie na swe najbliższe, jak i na dalsze otoczenie.

Celem osiągnięcia pierwszego punktu wspomnianego zadania Kongregacji należałoby użyć następujących środków:

1. Włączanie we wszystkie sprawy codziennego życia myśli o Bogu.

2. Odmawianie pacierza rano i wieczór.

3. Rachunek sumienia przy pacierzu wieczornym i przeproszenie P. Boga za popełnione grzechy.

4. Codzienne odczytywanie krótkiego ustępu z książki treści religijnej (n. p. Naśladowanie Chrystusa lub Żywoty Świętych), lub treści apologetycznej.

5. Częste przystępywanie do Sakramentów Świętych.

Podobnie żyjąc, poznamy swe własne wady, które każdy wszedłszy w siebie odczuje, uszlachetnimy się i w sumieniu własnem to tylko uważać bę-

dziemy za dobre, co wiara Chrystusowa za takie uznaje.

Chcąc drugiemu celowi (praca wobec społeczeństwa, załość uczynić, starajmy się:

1. Kłaść szczególniejszy nacisk na religijne wychowanie naszych dzieci. Zakorzeniajmy w ich sercach miłość Boga i zaparcie się swoich widzimisię i zachcianek, bez których niemasz chrześcijańskiego panowania nad samym sobą.

2. Zapobiegajmy niemoralności i zgorszeniu między osobami od nas zależnemi.

3. Jako przełożeni nie czynmy uprzejmości naszej względem podwładnych zależnej od własnego humoru i usposobienia; takt, sprawiedliwość w obejściu i sądzeniu podwładnych wywołuje u nich zaufanie i przywiązanie,

które dla celów Bożych wyzyskać można.

4. Dając z siebie samych przykład, starajmy się, by domownicy i służba nasza spełniała swe obowiązki religijne, więc niech nigdy nie opuszcza Mszy św. w niedziele i święta, niech przystępuje do Sakramentów św. przynajmniej 4 razy do roku, niech zachowuje posty nakazane lub w razie potrzeby stara się o uzyskanie dyspenzy.

5. Szerzmy pokój i zgodę w swej bliższej i dalszej rodzinie.

6. Pracujmy stosownie do miejsca i okoliczności łącznie z duchowieństwem i nauczycielami dla dobra ludu.

7. Starajmy się o to, aby nietylko u nas, lecz także w domach znajomych i przyjaciół naszych nie było obrazów, fotografii i książek wątpliwej treści moralnej, tak ze względu

na osobiste niebezpieczeństwo, jak i ze względu na domowników.

8. Uważajmy, by w towarzystwie naszym nie uwłaczano dobrej sławie bliźniego i nie prowadzono gorszących rozmów.

9. Starajmy się w godziwy i chrześcijański sposób o dobro doczesne i zapewnienie szczęścia żonie i dzieciom, zgadzając się wszelako z wolą Boga bez szemrania.

10. Powinniśmy dalej jako katolicy i Polacy umieć wyzyskać nasze stanowisko na to, by popierać z dobrą wolą sprawy Kościoła i Ojczyzny; nie usuwajmy się od dzieł miłosierdzia, bierzmy udział w sprawach społecznych, przestrzegając, by nie zbaczały na tory przeciwne wierze i nie zważając na względy ludzkie, lecz z roztropnością chrześcijańską protestuj-

my otwarcie przeciw publicznym zgor-
szeniom jak: gry hazardowne, wy-
stawianie niemoralnych sztuk, wyda-
wnictwa pism pornograficznych i t. d.

11. Wreszcie Sodalisi obowiązują się
przez wpływanie na opinią publiczną
i godzenie zwaśnionych, o ile jest
w ich mocy, zapobiegać pojedyńkom.

Pragniemy tego Boga w życiu tak
gorąco, jak pragnąć Go będziemy
w godzinę śmierci; żyjmy tak, jak-
byśmy pragnęli umierać, „bo godziny,
której się nie domniemają, Syn czło-
wieczy przyjdzie“.

*

Celem wspólnego przystępowania
do św. Sakramentów, jako też do oma-
wiania i układania sposobów działa-
nia zbierać się będą Sodalisi w Tar-
nowie 4 razy do roku, a mianowicie:

w niedzielę po 25 marca, w niedzielę przed 2 lipca, w niedzielę po 8 września i w niedzielę po 8 grudnia.

Zamiejscowi Sodalisi winni co najmniej 2 razy do roku brać udział w tychże zgromadzeniach. Co roku w odpowiednim czasie w Tarnowie odbywać się będą 3-dniowe rekolekcje czyli ćwiczenia duchowne, w których powinni brać udział wszyscy Sodalisi. W razie niemożności wzięcia udziału w zgromadzeniu lub rekolekcjach winni usprawiedliwić swą nieobecność.

Stosownie do uchwały Walnego Zebrania Sodalicyi Maryańskiej, odbytego w dniu 25 marca 1904.

1. Sodalisi urzędnicy, poza Tarnowem mieszkający, którzy dla zajęć swych nie mogą przybyć na coroczne rekolekcje w Tarnowie, starać się

mają, sami lub w porozumieniu z Wydziałem Soðalicyi, o urządzenie w miejscu swego pobytu rekolekcyi dla inteligencji miejscowej, a następnie mają przesłać Wydziałowi sprawozdanie z dokonanego dzieła.

2. Ponieważ Soðalisi nauczyciele ludowi często nie mogą dla swoich zajęć brać udziału w kwartalnych zebraniach Soðalicyi w Tarnowie, przeto obowiązani są przynajmniej raz w rok przybyć na Walne Zebranie i wybory. Mają oni natomiast dwa razy do roku przystępować do Sakramentów świętych, pociągając w ten sposób żywym przykładem poruczoną im młodzież do Boga.

W razie śmierci krórego z członków mają Soðalisi prywatnie wysłuchać Mszy św. za spokój duszy zmarłego, miejscowi zaś brać udział w po-

grzebie i zamówić Mszę św. za spokój duszy zmarłego.

Jak każde dobrze zorganizowane stowarzyszenie posiada Kongregacya swój autonomiczny Zarząd: Prefekta właściwą głowę Kongregacyi; dwóch asystentów zastępujących w potrzebie prefekta, sekretarza, czterech konsultorów, którzy wraz z prefektem i asystentami decydują o przyjęciu nowych członków, o podjęciu zbiorowemi siłami jakich dobrych uczynków i t. d. Wybory na urzędy Kongregacyi odbywają się co roku, na zebraniu po rekolekcyach, przez tajne głosowanie.

Przewodnik duchowny czuwa nad całym kierunkiem Kongregacyi. Prefekt przewodniczy wszystkim zebraniom i naradom, on w pierwszym rzędzie ma czuwać nad wypełnianiem tego wszystkiego; co życie Kongrega-

cyi stanowi. On głównie ma dbać o jej rozkwit i dawać inicjatywę jej działalności. Asystenci powinni mu w tych czynnościach pomagać a w razie nieobecności na zebraniach go zastępować. Tak prefekt jak i asystenci działają zawsze w porozumieniu z Przewodnikiem duchownym.

Gdyby który z członków duchowi Kongregacyi nie odpowiadał, Zarząd ma prawo go wykluczyć.

Chcący wstąpić do Kongregacyi powinien być polecony przez dwóch Sodalisów, którzy mają go zaznajomić z zadaniem i obowiązkami Kongregacyi. Przyjęcie wstępne i stanowcze zależy od decyzji Zarządu; długość czasu próby zależy również od uznania Zarządu.

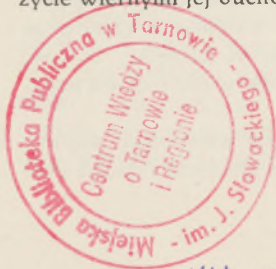
Sodalis nowo wstępujący dopiero po ostatecznem przyjęciu składa swoje

przrzeczenie i akt poświęcenia się Najświętszej Pannie na wspólnem zebraniu Kongregacyi w Tarnowie.

Majątek Kongregacyi stanowią dobrowolne datki jej członków lub ofiary obcych.

Sodalisi z innych pokrewnych Kongregacyi Maryańskich, osiedlający się w mieście lub okolicy, za okazaniem dyplomu mają prawo należeć do Kongregacyi tarnowskiej.

Kongreganci winni pamiętać, iż przystępując do Kongregacyi, zobowiązali się dobrowolnie pozostać całe życie wiernymi jej duchowi i ustawom.

5W-5707

Miejska Biblioteka Publiczna
w Tarnowie

CWoTiR

0230-005707-00